

απόψεις

Τα νέα φορολογικά βάρη, όπως αυτά περιλήφθηκαν στο φορολογικό νομοσχέδιο

Αρκετούς μήνες τώρα, ζούμε με την ανησυχία της ολοκλήρωσης της «πρώτης αξιολόγησης» στο πλαίσιο του τρίτου προγράμματος χρηματοδότησης της χώρας. Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που είχαν συμφωνηθεί κατά την κατάρτιση του προγράμματος, η κυβέρνηση διαπραγματεύεται και τελικά φαίνεται να έχει αποφασίσει να προχωρήσει σε θέσπιση μέτρων που αντιστοιχούν σε ύψος στο 3% του ΑΕΠ και ειδικότερα σε παρεμβάσεις που αφορούν στο ασφαλιστικό ύψους 1% του ΑΕΠ και σε παρεμβάσεις στην άμεση φορολογία περίπου 1% του ΑΕΠ καθώς και στην έμμεση φορολογία περίπου 1% του ΑΕΠ.

Πριν τελικώς επιτευχθεί συμφωνία κυβέρνησης-θεσμών για την ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης, η κυβέρνηση προχώρησε στην σύνταξη και κατάθεση νομοσχεδίου στο οποίο περιλαμβάνεται σειρά φορολογικών μέτρων για τα εισοδήματα φορολογικού έτους 2015, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του προγράμματος χρηματοδότησης κατά την προσεχή τριετία.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις, μεταβάλλεται η κλίμακα φορολογικών συντελεστών για εισοδήματα από μισθωτή εργασία και συντάξεις (0-20.000 | 22%, 20.001-30.000 | 29%, 30.001-40.000 | 37% και 40.001- | 45%). Με τις δύο νέες πρώτες κλίμακες ελαφραίνει η φορολογική υποχρέωση, αλλά αυξάνει ο τελευταίος και ο προτελευταίος φορολογικός συντελεστής (άρθρο 15 παρ. 1 Ν.4172/2013).

Αναπροσαρμόζεται το αφορολόγητο όριο του εισοδήματος και κατά τη μέχρι σήμερα εικόνα αυτό τελικά περιορίζεται σε εισοδήματα έως 9.100 ευρώ, (άρθρο 16 Ν.4172/2013).

Εισάγονται ρυθμίσεις για τις αγροτικές αποζημιώσεις και τις αγροτικές ενισχύσεις, (άρθρο 21 παρ. 1 Ν.4172/2013).

Τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα φορολογούνται με την αυτή κλίμακα της παραγράφου 1 του άρθρου 15 ΚΦΕ, αφού αυτά προστεθούν σε εισοδήματα από μισθούς και συντάξεις, (άρθρο 29 παρ. 1 Ν.4172/2013).

Αντί της φορολόγησης με συντελεστή 13%, τα κέρδη από αγροτική επιχείρηση φορολογούνται με την κλίμακα εισοδήματος από μισθούς και συντάξεις (άρθρο 29 παρ. 3 Ν.4172/2013).

Τα μερίσματα φορολογούνται αντί με 10%, πλέον με 15%, (άρθρο 40 Ν.4172/2013).

Το εισόδημα από ακίνητη περιουσία επιβαρύνεται, αφού πλέον ορίζονται τρία κλιμάκια, με αύξηση των φορολογικών συντελεστών, (0-12.000 | 15%, 12.001-35.00 | 35%, 35.001- | 45%), (άρθρο 40 Ν. 4172/2013).

Εντάσσεται στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (άρθρο 43Α' Ν.4172/2013), η ρύθμιση για την επιβολή της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης στα φυσικά πρόσωπα η οποία για το 2016 θα παρακρατείται από μισθούς και συντάξεις μετά τη δημοσίευση του Νόμου. Με τον τρόπο αυτόν ξεκαθαρίζουν ταυτολογικά ζητήματα για την εισφορά και ιδίως ξεκαθαρίζει το ότι αυτή συνιστά φόρο εισοδήματος. Επιπρόσθετα, εισάγεται νέα επιβαρυντική κλίμακα (0-12.000 | 0%, 12.001-20.000 | 2,20%, 20.001-30.000 | 5%, 30.001-40.000 | 6,50%, 40.001-65.000 | 7,5%, 65.001-220.000 | 9%, >220.000 | 10%).

Αναπροσαρμόζεται η φορολογική επιβάρυνση του εισοδήματος από άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας στις προσωπικές εταιρείες, συνεταιρισμούς, κοινωνίες και κοινοπραξίες καθώς και νομικές οντότητες, με απλογραφικά βιβλία (<50.000 | 26%, >50.000 | 33%%), άρθρο 58 παρ. 1 Ν.4172/2013).

Από την πρόχειρη ανάγνωση των διατάξεων που έχουν περιληφθεί στο νομοσχέδιο δημιουργείται αβίαστα η εντύπωση ότι στο σύνολό τους, οι υπό κρίση ρυθμίσεις προκαλούν επιβάρυνση, εκτεινόμενη στο σύνολο σχεδόν των πηγών εισοδήματος. Ο ταμειυτικός σκοπός των υπό κρίση διατάξεων συνιστά και τον αποκλειστικό σκοπό της προτεινόμενης θέσπισής τους. Καμία από τις προτεινόμενες διατάξεις δεν στοχεύει σε ανάπτυξη, σε αναδιανομή ή σε ενίσχυση δραστηριότητας. Αντιθέτως, η με τις διατάξεις αυτές επίταση των φορολογικών βαρών, με τα οποία ήδη επιβαρύνονται οι γνωστές εδώ και πολλές δεκαετίες πηγές εισοδήματος, σε μια υφεσιακή αγορά και με κατ' ουσία παραλυμένο το τραπεζικό σύστημα, το οποίο αδυνατεί να επιτελέσει τον θεσμικό του ρόλο (παροχή πίστωσης, με περαιτέρω συνέπεια την αναμόχλευση της Αγοράς χρήματος) δημιουργεί περαιτέρω συνθήκες ασφυξίας στους νομοταγείς φορολογούμενους. Με την υπερφορολόγηση των ήδη γνωστών πηγών εισοδήματος δεν θα καταστεί δυνατή η οικονομική ανάκαμψη. Προφανώς, τα υπό κρίση μέτρα μοιάζουν να συνιστούν τα μόνα μέτρα που μπορούν να προσφέρουν τα συμφωνηθέντα έσοδα, χωρίς να προκληθεί τομή στον τρόπο οργάνωσης της κρατικής και ιδιωτικής οικονομίας και γενικότερα τομή στη σχέση του κρατικού και ιδιωτικού τομέα.

Όμως, η θέσπιση νέων επιβαρυντικών φορολογικών μέτρων δεν σημαίνει αυτόματα και είσπραξη επιπρόσθετων φόρων. Και τούτο διότι, όπως αποδεικνύει με επιστημονικές στατιστικές προσεγγίσεις η ιστορική πραγματικότητα, η από κάποιο σημείο και πάνω αύξηση της φορολογίας ενεργεί αντιστρόφως ανάλογα σε σχέση με τα πράγματι συλλεγόμενα έσοδα από την επιβολή της. Η αποστέρση από τα ιδιωτικά νοικοκυριά πόρων από την αποταμίευση ή την κατανάλωση θα ήταν πιθανόν να δημιουργήσει συνθήκες ανάπτυξης της οικονομίας, μόνο αν τα έσοδα αυτά χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία οικονομικής δραστηριότητας, έστω και κρατικής. Αν τα έσοδα αυτά τελικώς χρησιμοποιούνται μόνο για να καλύψουν ανελαστικές κρατικές δαπάνες και όχι παραγωγικές δημόσιες επενδύσεις, τότε προφανώς δεν οδηγούν στη διεύρυνση του συνολικού προϊόντος της χώρας.

Η εξίσωση μοιάζει δυσεπίλυτη και οι αντοχές ολοένα και μειωμένες!..

Ασπασία Μάλλιου